

Dlui Octavian APOSTOL

Director General AGEPI

Nr. 33 din 03 aprilie 2017

Ref: Proiectul Legii pentru modificarea și completarea Legii 139 din 2 iulie 2010 privind drepturile de autor și drepturile conexe

Stimate domnule Director,

În numele Asociației Patronale "Camera de Comerț Americană din Moldova" (în continuare "AmCham Moldova"), vă prezentăm comentariile și propunerile noastre la proiectul de lege ce vizează modificări și completări la cadrul de reglementare a drepturilor de autor și a drepturilor conexe.

Comentariile noastre sunt prezentate în **Anexă** la această adresare.

Ținem să Vă informăm că Avizul nostru conține comentarii și propuneri la proiectul de lege prezentat de autor, dar și o serie de norme care, în opinia noastră, necesită revizuire sau completare în materia aplicării Legii 139/2010. Ne referim în mod particular la următoarele subiecte:

1. **Excluderea oricărei referințe la „echipamente”**. Conform art. 5(2)(b) al Directivei 2001/29/CE, compensația echitabilă se achită pentru realizarea unei copii private (din surse legale, fără acordul titularului de drepturi) pe orice suport („Statele membre pot să prevadă excepții și limitări de la dreptul de reproducere prevăzut la articolul 2, în următoarele cazuri: ... b) pentru reproduceri pe orice suport realizate de către o persoană fizică pentru uz personal și în scopuri care nu sunt direct sau indirect comerciale, cu condiția ca titularii de drepturi să primească compensații echitabile care să țină cont de aplicarea sau neaplicarea măsurilor tehnice menționate la articolul 6 pentru operele sau obiectele protejate în cauză”). Prin urmare, echipamentele cu ajutorul cărora se realizează copia privată nu ar trebui supuse compensației, dacă nu sunt folosite ca mijloc de stocare a copiei private. În jurisprudența sa (în special, cazul VG Wort din 2013), Curtea Europeană de Justiție a statuat că compensația poate fi aplicată pe toate dispozitivele din lanț (scanner, PC, imprimantă), dacă remunerația totală nu depășește substanțial remunerația aplicată pentru reproducere prin intermediul unui singur dispozitiv.
2. **Stabilirea de către Guvern a (i) listei exhaustive a suporturilor materiale suspuse compensației și (ii) a tarifului compensației aplicabil fiecărui tip de suport**.
3. **Excluderea răspunderii distribuitorilor pentru achitarea remunerației compensatorii dacă acesta dezvăluie OGC datele relevante** privind identitatea importatorului sau persoanei de la care a cumpărat suporturile și volumul și valoarea suporturilor astfel procurate.
4. Clarificarea **bazei de calcul a remunerației achitate de distribuitor**, având în vedere că suma pasibilă de achitare de importator din comercializarea suporturilor supuse compensației va fi, de regulă, mai mică decât suma cu care distribuitorul revinde suporturile.

Rugăm susținerea de către AGEPI a propunerilor noastre. Suntem gata să acordăm suportul necesar pentru îmbunătățirea cadrului de reglementare a drepturilor de autor și a drepturilor conexe.

Vă mulțumim pentru colaborare și vă rugăm să nu ezitați să ne contactați pentru orice informații adiționale.

Cu deosebit respect,
Mila Malairău

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "M. Malairău".

Director executiv al Asociației Patronale
"Camera de Comerț Americană din Moldova"

Redactia actuală	Modificarea	Comentariu
Articolul 26. Reproducerea operelor în scopuri personale. Copia privată (3) Remunerația compensatorie menționată la alin.(1) se achită de către persoanele fizice și juridice care produc sau importă orice echipament (audio, videomagnetofone, drive pentru discuri etc.) și suporturi materiale (suporturi pentru imprimarea sonoră și/sau video, casete, discuri laser, compact-discuri etc.) care pot fi utilizate pentru efectuarea unor atare reproduceri. (4) Nu se achită remunerație compensatorie în privința echipamentului și a suporturilor materiale destinate imprimărilor specificate la alin.(3) dacă acestea: a) sînt obiecte de export; b) au menire profesională și nu pot fi folosite în condiții casnice; c) sînt importate de o persoană fizică exclusiv pentru uz personal. (5) Remunerația compensatorie specificată la alin.(1): a) se achită de către producătorii și importatorii	La alineatul (3) se exclud cuvintele „echipament (audio, videomagnetofone, drive pentru discuri etc.) și”; La alin. (3), <u>substituirea sintagmei „care pot fi utilizate” cu sintagma „destinate”</u>, în concordanță cu alin. (4) și (5). La alineatul (4) se exclud cuvintele „echipamentului și a” și se adaugă litera d) cu următorul conținut „d) au fost deja obiectul remunerației compensatorii în țara de origine”; La alineatul (5) litera a) se exclud cuvintele „echipamentul și”;	Se propune modificarea articolului în sensul colectării remunerației compensatorii pentru copia privată doar din suporturi materiale ce permit reproducerea operelor (suporturi pentru imprimarea sonoră și/sau video, casete, discuri laser, compact-discuri etc.) și excluderea echipamentelor (audio, videomagnetofone, drive pentru discuri etc.) din considerentele că doar suporturile materiale fără conținut (blanc) permit în principiu salvarea fișierelor inclusiv a celor care conțin opere protejate de dreptul de autor. Următoarele aspecte însă necesită atenție: (i) pe de o parte, consumatorii vor utiliza doar în cazuri destul de rare respectivele suporturi materiale pentru multiplicări private ale operelor protejate de drepturile de autor și nu este fundamentat argumentul că autorilor/titularilor de drepturi li se cauzează în toate cazurile prejudicii prin comercializarea unor astfel de suporturi de memorie, (ii) pe de altă parte respectivele suporturi pot fi utilizate de consumator doar pentru înscrierea, salvarea, multiplicarea propriilor fișiere în calitate de înscrieri video și/sau poze și nu pentru beneficierea de operele altor persoane. În alte cazuri, respectivele suporturi sunt în mare parte achiziționate de organizații profesionale care niciodată nu folosesc respectivele suporturi pentru beneficierea de copia privată asupra operei obiect a dreptului de autor, ci din contra, acestea întotdeauna folosesc respectivele suporturi pentru salvarea propriilor date și lucrul asupra propriilor creații. Totodată, conform art. 5(2)(b) al Directivei 2001/29/CE, compensația echitabilă se achită pentru realizarea unei copii private (din surse legale, fără acordul titularului de drepturi) <u>pe orice suport</u> („Statele membre pot să prevadă excepții și limitări de la dreptul de reproducere prevăzut la articolul 2, în următoarele cazuri: ... b) pentru reproduceri <u>pe orice suport realizate de către o persoană fizică pentru uz personal și în scopuri care nu sunt direct sau indirect comerciale, cu condiția ca titularii de drepturi să primească compensații echitabile care să țină cont de aplicarea sau neaplicarea măsurilor tehnice menționate la articolul 6 pentru operele sau obiectele protejate în cauză</u>”). Prin urmare, echipamentele cu ajutorul cărora se realizează copia privată nu ar trebui supuse compensației, dacă nu sunt folosite ca mijloc de stocare a copiei private. În jurisprudența sa (în special, cazul VG Wort din 2013), Curtea Europeană de Justiție a statuat că compensația poate fi aplicată pe toate dispozitivele din lanț (scanner, PC, imprimantă), <u>dacă remunerația totală nu depășește substanțial remunerația aplicată pentru reproducere prin intermediul unui singur dispozitiv.</u>

Tabelul propunerilor Asociației Patronale Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) de modificare și completare a Legii nr.139 din 02.07.2010 cu privire la dreptul de autor și a drepturile conexe

echipamentului și suporturilor materiale destinate imprimărilor, specificate la alin.(3), organizației de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, menționată la alin.(10) lit.a), până la punerea echipamentului sau suporturilor în circulație (adică, până a le include în rețeaua de distribuire, imediat după producerea sau importul acestora); b) se stabilește atât pentru compensarea autorilor și a altor titulari ai dreptului de autor ale căror opere pot fi reproduse în modul menționat la alin.(1), cât și pentru compensarea interpreților și producătorilor de opere audiovizuale, videograme și fonograme, ale căror interpretări, opere audiovizuale, videograme și fonograme, la rîndul lor, pot fi reproduse în mod similar; c) se determină ținîndu-se cont de faptul dacă titularii de drepturi asupra operelor audiovizuale, videogramelor sau fonogramelor au aplicat sau nu mijloace tehnologice. (6) Pentru determinarea cuantumului remunerației și stabilirea altor clauze, precum și pentru soluționarea unor eventuale litigii între părți, se va aplica art.50, cu respectarea	La alineatul (6) litera b) va avea următorul cuprins: „b) cuantumul remunerației convenite va constitui 0,1% - 1% din valoarea în vamă (la import) sau costul de producere a suporturilor materiale specificate la	În ceea ce privește cuantumul remunerației compensatorii, aceasta a fost stabilită fără a se lua în calcul <u>impactul de reglementare</u> potențial cauzat prin introducerea acestei remuneri, fapt prin care a fost încălcate principiile reformei cadrului regulativ, stabilite prin Legea nr.235-XVI din 20.07.2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător (în particular, principiile previzibilității reglementării activității de întreprinzător, previzibilității cheltuielilor și achității (proporționalității) în raporturile dintre stat și întreprinzător). Astfel, în conformitate cu Metodologia de analiză a impactului de reglementare și de monitorizare a eficienței actului de reglementare, aprobată prin HG 1230 din 24.10.2008 analiza ex-ante a impactului de reglementare în mod obligatoriu trebuie să reliefeze <u>costurile majore și beneficiile anticipate ale intervenției făcute prin actul legislativ</u>. Evident că o analiză corectă cost-beneficiu ar fi indicat asupra <u>costurilor excesive</u> a reglementărilor noi asupra întreprinderilor mici și mijlocii (în speță – importatorii de echipamente și suporturi materiale). Remediarea parțială a deficienței semnalate în cazul remunerației datorate pentru producerea și importul suporturilor materiale, fără anularea totală a remunerației numite, este posibilă prin ajustarea (pe cale de reducere semnificativă) a cuantumului remunerației, precum urmează: 1. CD/DVD(R si RW) - nu mai mult de 1%, 2. Mini discuri - nu mai mult de 1%, 3. Memorii Flash - nu mai mult de 0,5%. În ceea ce privește echipamentele (audio, videomagnetofone, drive pentru discuri etc.), soluția de remediere corectă ar fi excluderea lor din lista obiectelor impunerii cu remunerație, pe motiv că remunerația pentru copia privată se impune deja pentru suporturile indicate supra, iar o impunere repetată prin aceeași taxă pentru aceeași copie privată reprezintă o plată dublă pentru același obiect și în consecință: (i) o îmbogățire fără justă cauză a organizațiilor de gestiune a drepturilor patrimoniale pe de o parte și (ii) o povară dublă pe umerii consumatorului pentru același uz. Cu titlu de analiză comparată: - astfel de țări ca Malta, Luxemburg, Marea Britanie, Irlanda, Norvegia nu impun în general remunerații pentru copia privată, - astfel de țări ca Turcia, Bulgaria impun remunerații numai asupra suporturilor, - în Grecia remunerația pentru copia privată de asemenea nu este plătită de importatori și producători, - în Federația Rusă remunerația pentru copia privată constituie 1% conform art.
---	---	--

următoarelor condiții: a) părțile care determină cuantumul remunerației sînt organizația de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, menționată la alin.(10) lit.a) din prezentul articol, pe de o parte, și persoanele fizice și juridice care sînt obligate să plătească remunerația compensatorie, pe de altă parte; b) cuantumul remunerației convenite va constitui cel puțin 3% din suma încasată din vânzarea (revînzarea) echipamentului și a suporturilor specificate la alin.(3) din prezentul articol. (7) Producătorii și importatorii, la punerea în circulație a echipamentului și a suporturilor specificate la alin.(3): a) vor informa organizația de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, menționată la alin.(10) lit.a), despre plata remunerației compensatorii și vor pune la dispoziția acesteia documentele necesare care indică numărul de unități de echipamente și/sau de suporturi produse ori importate, precum și datele privind identitatea distribuitorilor care au pus sau prin intermediul cărora au fost puse în circulație echipamentul ori suporturile;	alin. (3) din prezentul articol.”; La alineatul (7) litera a) se exclud cuvintele „de unități de echipamente și/sau” și cuvintele „echipamentul ori”; La alineatul (7) litera b) se exclud cuvintele „echipamentul și”;	1245 a Codului Civil a Federației Ruse. Totodată considerăm că urmează a se asigura că remunerația pentru copia privată, în cazul importurilor de suporturi, nu a fost achitată în țara de origine, în caz contrar respectivele suporturi nu urmează a se taxa suplimentar (în vederea evitării dublei impuneri în două state diferite al aceluiași suport). Astfel considerăm un imperativ stabilirea de către Guvern a (i) listei exhaustive a suporturilor materiale supuse compensației, și (ii) a tarifului compensației aplicabil fiecărui tip de suport. - O lege trebuie să corespundă condițiilor de calitate a legii, stabilite la art. 23(2) din Constituție și jurisprudența CEDO. <u>Claritatea și previzibilitatea legii</u> sunt condiții sine qua non a constituționalității unei legi. Legea trebuie formulată cu suficientă precizie ca părțile să-și poată modela comportamentul. - Recitalul (35) din Directiva 2001/29/CE prevede că <i>„La determinarea formei și a posibilelor niveluri ale acestei compensații echitabile, ar trebui să se țină cont de împrejurările specifice fiecărui caz. În evaluarea acestor împrejurări, un criteriu util ar fi potențialul prejudiciu cauzat titularului de drept prin actul în cauză. În cazul în care titularul dreptului a fost deja plătit în altă formă, de exemplu sub forma unor redevențe din contractul de licență, nu se mai poate face o plată specifică sau separată. Nivelul compensației echitabile ar trebui să țină cont de gradul de utilizare a măsurilor tehnologice de protecție prevăzute prin prezenta directivă. Anumite situații în care prejudiciul cauzat titularului de drept este minim nu pot da naștere unei obligații de plată”</i>. - Posibilitățile tehnice ale diferitor tipuri și modele de echipamente diferă. Faptul dacă un anumit tip sau model de echipament permite realizarea unei copii private (din surse legale, fără acordul titularului de drepturi) este o întrebare tehnică, pentru a răspunde la care sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul tehnicii și examinarea fiecărui tip sau model de echipament. Există dispozitive care pot fi folosite pentru cumpărarea conținutului legal din magazinele online autorizate de titularul de drepturi, pentru care utilizatorul achită o plată. Asemenea acțiuni nu poate fi supusă compensației, deoarece realizarea copiei private este autorizată de titularul de drepturi, care primește o remunerație pentru aceasta prin intermediul magazinului online. Unele dispozitive (Apple) nu permit, în general, copiarea conținutului legal descărcat nici pe alte dispozitive sau suporturi, nici de pe alte dispozitive sau suporturi. Copierea conținutului online din surse ilegale nu poate fi supusă compensației, deoarece acesta nu este „publicat legal”. Conținutul legal
--	---	--

Tabelul propunerilor Asociației Patronale Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) de modificare și completare a Legii nr.139 din 02.07.2010 cu privire la dreptul de autor și a drepturile conexe

b) vor transmite distribuitorilor care pun sau prin intermediul cărora este pus în circulație echipamentul și suporturile documentele ce confirmă achitarea remunerației compensatorii către organizația de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale. (8) Distribuitorii oricărei părți componente a rețelei de distribuție, inclusiv unitățile comerciale (magazine, centre comerciale etc.), care dețin în scopuri comerciale echipament și suporturi specificate la alin.(3) trebuie să facă dovada, în temeiul documentelor confirmatoare cu semnificație juridică, că remunerația compensatorie prevăzută la alin.(1) a fost achitată pentru aceste echipamente și suporturi. Distribuitorii, la solicitarea organizației de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, sînt obligați să prezinte orice documente relevante și să dezvăluie identitatea și datele de contact ale producătorului, importatorului sau ale altei persoane fizice sau juridice din rețeaua de distribuție care le-a furnizat echipamentele și suporturile.	La alineatul (8) se exclud cuvintele „echipament și”, „echipamente și” și „echipamentele și”.	imprimat pe CD, DVD este, de regulă, protejat prin măsuri tehnologice. Astfel, echipamentele (PC, laptop, tabletă, smartphone, telefon) nu sunt folosite, în practică, pentru efectuarea și stocarea de copii private din surse legale. Potrivit lit. (J) din Rezoluția Parlamentului European din 27.02.2014 referitoare la taxele pentru copierea privată: „<i>Parlamentul European, având în vedere Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională, ... întrucât, în cazul unui număr mare de terminale mobile, există teoretic posibilitatea copierii pentru uz personal, aceste terminale <u>nefiind totuși folosite în acest scop</u>; solicită, prin urmare, purtarea de <u>discuții pe termen lung pentru a găsi o abordare mai eficientă și mai actuală, care să nu se bazeze neapărat pe o taxă fixă pentru dispozitive</u>”.</i> Prin urmare, nu există temeiuri suficiente pentru taxarea unor asemenea echipamente/dispozitive. d. În cadrul Uniunii Europene, nu există o practică unitară privind aplicarea Directivei nominalizate, în special cu referire la o listă comună a echipamentelor supuse compensației echitabile, care ar fi aplicabilă pentru statele care au introdus excepția copiei private. În marea majoritate a statelor din cadrul Uniunii Europene, dispozitivele mobile, în general, nu fac parte din lista echipamentelor supuse compensațiilor respective (A se vedea tabelul 6 din Raportul Federației Internaționale a Organizațiilor pentru Drepturile de Reproducere (IFRRO), publicat pe http://www.ifrro.org/sites/default/files/levies_2014_online.pdf). În statele europene în care compensația echitabilă se aplică dispozitivelor mobile, acest lucru a fost realizat prin aprobarea unor acte normative subordonate legii, care au stabilit lista exhaustivă a dispozitivelor sau componentelor supuse compensației, precum și tarifele aplicabile („<i>În cele mai multe cazuri în care există o prevedere în lege pentru un sistem de taxare, dar acest lucru nu a fost încă pusă în aplicare (a se vedea tabelul 1), motivul este că <u>reglementarea de stat sau decretul care stabilește care aparate și suporturile sunt taxabile și care tarife se vor aplica nu a fost încă făcută</u>. Un exemplu extrem în acest sens este Luxemburg, unde Legea din 2001 privind drepturile de autor prevede o baza pentru aplicarea tarifului, însă detaliile trebuie instituite prin regulament, dar până în prezent nu a fost aprobat nici un regulament</i>”, Raportul IFRRO, pag. 16). Totodată, asemenea liste prevăd, de regulă, anumite condiții și excepții suplimentare (o capacitate minimă a memoriei sau taxarea doar a cardurilor de memorie internă a telefoanelor mobile, exceptarea terminalelor comercializate persoanelor juridice, etc.). e. Potrivit art. 14 alin. (1) și (2) al Legii nr. 235 din 20.07.2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, autoritățile administrației publice
--	--	---

Tabelul propunerilor Asociației Patronale Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) de modificare și completare a Legii nr.139 din 02.07.2010 cu privire la dreptul de autor și a drepturile conexe

		nu au dreptul de a adopta norme primare de desfășurare a afacerii. f. Alin. (5) stabilește tariful minim al compensației, aceasta urmând a fi negociată cu OGC. Însă, OGC deține monopolul asupra licențierii drepturilor de autor. Fiind monopolist, OGC poate stabili tarife excesive și refuza eliberarea licenței importatorilor și distribuitorilor care nu le acceptă. De asemenea, OGC poate oferi condiții discriminatorii unor importatori și distribuitori. Prin asemenea acțiuni, OGC este capabilă să revendice o cotă excesivă din veniturile realizarea din comercializarea suporturilor supuse compensației, blocând efectiv piața, precum și să denatureze concurența pe piața acestor suporturi sau să elimine anumiți participanți de pe piață. Totodată, compensația excesivă revendicată de OGC se transpune în prețurile achitate de consumatori și poate stimula contrabanda. În toate domeniile economiei unde există asemenea monopol, statul intervine prin reglementarea condițiilor și tarifelor practicate de monopolist, pentru a evita abuzul de situație dominantă. g. Tarifele pentru diferite tipuri de suporturi trebuie stabilite în mod diferențiat, ținând cont de faptul că prejudiciul ce poate fi cauzat titularilor de drepturi depinde de caracteristicile tehnice ale diferitor tipuri de suporturi și măsura în care aceste pot fi și sunt folosite pentru realizarea de copii private. <u>Excluderea răspunderii distribuitorilor pentru achitarea remunerației compensatorii dacă acesta dezvăluie OGC datele relevante</u> privind identitatea importatorului sau persoanei de la care a cumpărat suporturile și volumul și valoarea suporturilor astfel procurate. Clarificarea <u>bazei de calcul a remunerației achitate de distribuitor</u>, având în vedere că suma pasibilă de achitare de importator din comercializarea suporturilor supuse compensației va fi, de regulă, mai mică decât suma cu care distribuitorul revinde suporturile. Stabilirea <u>dreptului distribuitorilor de a recupera remunerația compensatorie achitată OGC</u> de la importator sau persoana de la care a cumpărat suporturile.
Proiectul de lege propune completarea art. 49 din lege cu alin. (6) în următoarea redacție: <i>„(6) Cuantumul remunerației ce urmează a fi achitată de către utilizatori pentru valorificarea operelor și/sau altor obiecte ale</i>	<i>„(6) Dacă prezenta lege nu prevede altfel, cuantumul remunerației ce urmează a fi achitată de către utilizatori pentru valorificarea operelor și/sau altor obiecte ale drepturilor conexe, precum și alte obligații ale acestora, se aprobă de</i>	art. 11 alin. (6) stabilește: <i>„(6) Pentru determinarea cuantumului remunerației, plata căreia este prevăzută la alin. (5) din prezentul articol, și pentru stabilirea altor clauze, precum și pentru soluționarea unor eventuale litigii între părți, se vor aplica prevederile art. 50, cu respectarea următoarelor condiții:</i> <i>a) părțile care determină cuantumul remunerației sînt organizația de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, menționată la alin. (7) lit. a) din prezentul articol, pe de o</i>

Tabelul propunerilor Asociației Patronale Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) de modificare și completare a Legii nr.139 din 02.07.2010 cu privire la dreptul de autor și a drepturile conexe

<i>drepturilor conexe, precum și alte obligații ale acestora, se aprobă de Guvern.</i>	Guvern.”	<i>parte, și operatorii rețelei prin cablu, pe de altă parte; b) indiferent de modul de determinare a cuantumului remunerației, acesta nu poate fi mai mic decât tarifele minime aprobate de Guvern.</i> Prin urmare, există o contradicție între aceste norme. Pentru a elimina această colizie, se propune de introdus la începutul art. 49 alin. (6) textul: <i>„Dacă prezenta lege nu prevede altfel”</i>.
Articolul 51 alin. (1) lit. b) din proiectul de lege prevede obligația OGC „să acorde utilizatorilor licențe pentru valorificarea operelor sau a obiectelor drepturilor conexe, drepturi care le-au fost încredințate în gestiune de titularii de drepturi sau sunt exercitate în temeiul legii. Organizațiile de gestiune colectivă răspund în maxim 10 zile la cererea acestora, solicitând, după caz, orice alte informații necesare. În cazul în care organizația de gestiune colectivă refuză să acorde licența, va motiva refuzul în formă scrisă”.	Se propune înlocuirea ultimei fraze cu următorul text: „După primirea tuturor informațiilor pertinente, fără întârzieri nejustificate, organizația de gestiune colectivă fie îi oferă o licență, fie îi adresează utilizatorului o declarație scrisă motivată în cadrul căreia acesta explică motivele pentru care nu intenționează să acorde o licență pentru un anumit serviciu. Organizațiile de gestiune colectivă și utilizatorii negociază cu bună credință pentru acordarea de licențe privind drepturile, oferindu-și reciproc toate informațiile necesare. Condițiile de acordare a licențelor trebuie să se bazeze pe criterii obiective și nediscriminatorii.”	Scopul textului propus, care reproduce art. 16 din Directiva 2104/26/CE, este: • de a preciza obligația OGC de a acorda licența, fără întârzieri nejustificate, după primirea tuturor informațiilor pertinente. • de a preciza că orice refuz de acordare a licenței trebuie să se limiteze la serviciul pentru care nu sunt întrunite condițiile de acordare a licenței. • de a preciza obligația părților de a negocia cu bună credință condițiile de acordare a licenței și de a-și oferi reciproc informații. • de a stabili că OGC trebuie să trateze în mod egal nu doar titularii de drepturi, dar și utilizatorii care se află în condiții echivalente.
Articolul 51 alin. (1) lit. d) din proiectul de lege prevede obligația OGC „să solicite de la utilizatori informații și documente necesare pentru determinarea cuantumului remunerațiilor pe care le	„să solicite de la utilizatori informații și documente aflate la dispoziția lor, necesare pentru determinarea cuantumului remunerațiilor pe care le colectează, precum și informații aflate la dispoziția lor privind operele utilizate, cu indicarea	Observăm că articolul 17 din Directiva 2104/26/CE stabilește că: <i>„Statele membre adoptă dispoziții pentru a se asigura că utilizatorii furnizează unui organism de gestiune colectivă în termenul și în formatul convenite sau prestabilite, informațiile pertinente aflate la dispoziția lor cu privire la utilizarea drepturilor reprezentate de organismul de gestiune colectivă, care sunt necesare pentru colectarea veniturilor provenite din drepturi și pentru repartizarea și plata către titularii de drepturi a sumelor</i>

Tabelul propunerilor Asociației Patronale Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) de modificare și completare a Legii nr.139 din 02.07.2010 cu privire la dreptul de autor și a drepturile conexe

<i>colectează, precum și informații privind operele utilizate, cu indicarea titularilor de drepturi, în vederea repartizării acestora; utilizatorii au obligația să furnizeze, în format scris și electronic, în termen de 10 zile de la solicitare, informațiile și documentele solicitate, cu semnătura reprezentantului legal și ștampilate”.</i>	titularilor de drepturi, în vederea repartizării acestora; utilizatorii au obligația să furnizeze, în format scris și electronic, în termen de 10 zile de la solicitare, informațiile și documentele solicitate, cu semnătura reprezentantului legal. În cazul în care informațiile sau documentele furnizate conțin informații ce constituie secret comercial sau alte informații confidențiale, organizația de gestiune colectivă este obligată să păstreze confidențialitatea lor, cu excepția cazurilor și numai în măsura în care divulgarea acestor informații sau documente este necesară pentru executarea obligațiilor organizației de gestiune colectivă prevăzute de prezenta lege. Organizația de gestiune colectivă nu are dreptul să utilizeze asemenea informații sau documente în alte scopuri decât cele prevăzute de prezenta lege, fără acordul prealabil al utilizatorului”.	<i>datorate. Atunci când decid cu privire la formatul în care trebuie puse la dispoziție aceste informații, organismele de gestiune colectivă și utilizatorii țin seama, în măsura posibilului, de standardele facultative de la nivel de sector.”</i> Unii utilizatori, de pildă, distribuitorii de servicii de programe audiovizuale (operatorii de rețele prin eter sau cablu), de regulă, nu dispun de informații privind operele utilizate în cadrul posturilor TV sau radio retransmise, ei nefiind cei care dețin controlul editorial asupra acestor posturi. Cu atât mai mult, utilizatorii, inclusiv radiodifuzorii, de regulă, nu dispun informații complete despre titularii de drepturi asupra operelor utilizate. De aceea, Directiva limitează obligația utilizatorilor privind furnizarea unor asemenea informații la informații aflate la dispoziția lor. Astfel, se propune de introdus, după cuvintele „documente” și „informații” următorul text: „aflate la dispoziția lor”. De asemenea, este necesară excluderea sintagmei „și ștampilate”, deoarece obligația de a deține ștampilă a fost abrogată. Totodată, unele informații furnizate în vederea determinarea cuantumului remunerațiilor ar putea avea caracter confidențial (secret comercial), de pildă, numărul de utilizatori, volumul veniturilor. Interesul utilizatorilor pentru păstrarea secretului acestor informații trebuie asigurat, cu excepția cazurilor și în măsura în care divulgarea unor asemenea informații este necesară pentru îndeplinirea obligațiilor OGC prevăzute de prezenta lege.
La art. 51/1 alin. (1) lit. a) din proiectul de lege	este necesar de substituit cuvântul „reprezintă” cu cuvântul „gestionează”.	
La art. 51/1 alin. (1) lit. f)	se propune completarea literei de sfârșit cu sintagma „inclusiv reducerile” (conform articolul 21 alin. (1) lit. c) din Directiva 2104/26/CE).	
Articolul 63. Despăgubirile		Redacția curentă a art. 63 din Legea:

Tabelul propunerilor Asociației Patronale Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) de modificare și completare a Legii nr.139 din 02.07.2010 cu privire la dreptul de autor și a drepturile conexe

(2) Instanța de judecată, la stabilirea despăgubirii, va ține cont de necesitatea: a) restabilirii situației existente pînă la violarea dreptului și a încetării acțiunilor care comportă violarea dreptului sau creează pericolul violării lui; b) recuperării pierderilor, inclusiv a beneficiului ratat, suportate de partea lezată; c) perceperii profitului obținut ilegal de persoana care a violat drepturile; d) achitării unei compensații de la 500 pînă la 500000 lei pentru dreptul încălcat.	La alineatul (2) lit. (b) va avea următorul conținut: “b) recuperării pierderilor, inclusiv a venitului ratat, suportate de partea lezată sau perceperea profitului obținut ilegal de făptuitor, în locul recuperării pierderilor; lit. (c) și (d) se exclude.	(i) contravine prevederilor directivelor europene: Directiva 2004/48/CE din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală indică în pct. 17 din preambul că „<u>mijloacele de reparatie prevăzute de directivă ar trebui să fie stabilite în fiecare caz astfel încât să țină seama în mod corespunzător de caracteristicile specifice ale acestui caz, în special de caracteristicile specifice fiecărui drept de proprietate intelectuală</u>”. Articolul 3 al Directivei 2004/48/CE instituie obligația generală a statelor membre de a „prevedea măsuri, proceduri și mijloace de reparatie necesare pentru a asigura respectarea drepturilor de proprietate intelectuală. Aceste măsuri, proceduri și mijloace de reparatie trebuie să fie corecte și echitabile, nu trebuie să fie complicate în mod inutil sau costisitoare, ori să presupună termene nerezonabile sau să atragă întârzieri nejustificate. (2) <u>Măsurile, procedurile și mijloacele de reparatie trebuie să fie de asemenea eficiente, proportionale și disuasive și să fie aplicate astfel încât să se evite crearea unor obstacole în calea comerțului legal...</u>”. În aspect comparat, Legea României nr. 8 din 1996 privind dreptul de autor si drepturile conexe, la fel adoptă principiul reparației echitabile non-abuzive eficiente (art.139). (ii) contravine principiilor de bază privind repararea prejudiciului, sunt discriminatorii și afectează principiul egalității participanților la raporturile civile: În conformitate cu regulile generale civile a Republicii Moldova aplicabile reparării prejudiciului (art. 14 Cod Civil) „(1) <u>Persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel.</u> (2) <u>Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat)</u>”. Totodată, în materie de despăgubiri regula generală este că este reparabil numai prejudiciul care reprezintă efectul nemijlocit (direct) al neexecutării. Despăgubirea nu se extinde asupra prejudiciului care, conform experienței debitorului, nu putea fi prevăzut în mod rațional în cazul unei aprecieri obiective (art.610 Cod civil). <u>Redacția actuală</u> a legii contravine oricăror principii de echitate deoarece în afară de repararea prejudiciului integral, mai indică posibilitatea perceperii profitului obținut și plata unei compensații până la 500000 lei. În acest fel, prin efectul legii este afectat principiul egalității drepturi a participanților la raporturile civile și se favorizează titularii drepturilor de autor și drepturilor conexe. A se menționa că sub acest aspect Legea nouă este inferioară legii vechi.
--	---	---

Tabelul propunerilor Asociației Patronale Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) de modificare și completare a Legii nr.139 din 02.07.2010 cu privire la dreptul de autor și a drepturile conexe

		<u>Redacția propusă</u> a legii asigură repararea integrală a prejudiciului, în sensul că se va repara atât prejudiciul material integral (prejudiciu efectiv și prejudiciu ratat), cât și prejudiciul moral (în virtutea alin.(4) din același articol).
Articolul 66. Încălcarea drepturilor de autor și a drepturilor conexe prin intermediul rețelelor de calculatoare (1) Persoana fizică sau juridică care acordă servicii de hosting și/sau transmisii de date (internet/intranet), inclusiv internet-provider, se consideră complice atunci când contribuie nemijlocit la încălcarea dreptului de autor și/sau a drepturilor conexe și poartă răspundere pentru încălcarea acestor drepturi în următoarele cazuri: a) dacă, avînd posibilitate tehnică să blocheze, să restricționeze accesul și/sau să șteargă în timp oportun obiectele ce sînt publicate și/sau utilizate cu încălcarea dreptului de autor și/sau a drepturilor conexe și fiind înștiințată de titularul de drepturi respective sau de reprezentanții săi (cu indicarea obiectului concret) despre încălcarea în cauză, nu a executat cerințele titularului dreptului de autor și/sau al drepturilor conexe privind blocarea, restricționarea accesului și/sau ștergerea obiectelor indicate;	Articolul 66 se abrogă	Articolul 66 contravine mai multor Directive în sensul că prevede răspunderea intermediarilor (furnizorilor de servicii informatice) pentru acțiunile terților care fac uz de serviciile lor, fără ca să existe o hotărâre judecătorească definitivă prin care să fie constatat caracterul ilicit al acestor acțiuni și să fie dispusă ștergerea informației sau blocarea accesului: • art. 8 alin. (3) din DIRECTIVA 2001/29/CE din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională: <i>„(3) Statele membre trebuie să asigure că titularii de drepturi pot solicita ca o încheiere judecătorească să fie pronunțată împotriva intermediarilor ale căror servicii sunt folosite de către terți pentru a contraface dreptul de autor sau un drept conex”.</i> • art. 9 al Directivei - DIRECTIVE 2004/48/EC of 29 April 2004 on the enforcement of intellectual property rights: 1. <i>Member States shall ensure that the judicial authorities may, at the request of the applicant:</i> (a) <i>issue against the alleged infringer an interlocutory injunction intended to prevent any imminent infringement of an intellectual property right, or to forbid, on a provisional basis and subject, where appropriate, to a recurring penalty payment where provided for by national law, the continuation of the alleged infringements of that right, or to make such continuation subject to the lodging of guarantees intended to ensure the compensation of the rightholder; an interlocutory injunction may also be issued, under the same conditions, against an intermediary whose services are being used by a third party to infringe an intellectual property right; injunctions against intermediaries whose services are used by a third party to infringe a copyright or a related right are covered by Directive 2001/29/EC;</i> (b) <i>order the seizure or delivery up of the goods suspected of infringing an intellectual property right so as to prevent their entry into or movement within the channels of commerce.</i> 2. ... 3. <i>The judicial authorities shall, in respect of the measures referred to in paragraphs 1 and 2, have the authority to require the applicant to provide any reasonably available</i>

b) dacă, fiind informată despre activitatea ilegală din domeniul dreptului de autor și/sau al drepturilor conexe, favorizează, finanțează și contribuie la acțiunile ilegale ale altei persoane; c) dacă publică informație eronată, modifică sau șterge informația privind titularul dreptului de autor și/sau al drepturilor conexe, inclusiv distribuie exemplare de opere și/sau de obiecte ale drepturilor conexe despre care această informație a fost modificată sau ștearsă; d) dacă pune intenționat la dispoziția terțelor persoane orice informație (linkuri, adrese web) care creează posibilitatea de a avea acces ilegal la obiectele dreptului de autor și/sau ale drepturilor conexe. (2) Persoana fizică sau juridică care acordă servicii de hosting și/sau transmisii de date (internet/intranet), inclusiv internet-provider, nu poartă răspundere pentru acțiunile ilegale ale altor persoane care se folosesc de serviciile sale pentru a încălca dreptul de autor și/sau drepturile conexe dacă nu dispunea de informația despre acțiunile acestor persoane ori dacă nu are posibilitatea să		<i>evidence in order to satisfy themselves with a sufficient degree of certainty that the applicant is the rightholder and that the applicant's right is being infringed, or that such infringement is imminent.</i> 4. <i>Member States shall ensure that the provisional measures referred to in paragraphs 1 and 2 may, in appropriate cases, be taken without the defendant having been heard, in particular where any delay would cause irreparable harm to the rightholder. In that event, the parties shall be so informed without delay after the execution of the measures at the latest. A review, including a right to be heard, shall take place upon request of the defendant with a view to deciding, within a reasonable time after notification of the measures, whether those measures shall be modified, revoked or confirmed.</i> 5. <i>Member States shall ensure that the provisional measures referred to in paragraphs 1 and 2 are revoked or otherwise cease to have effect, upon request of the defendant, if the applicant does not institute, within a reasonable period, proceedings leading to a decision on the merits of the case before the competent judicial authority, the period to be determined by the judicial authority ordering the measures where the law of a Member State so permits or, in the absence of such determination, within a period not exceeding 20 working days or 31 calendar days, whichever is the longer.</i> 6. <i>The competent judicial authorities may make the provisional measures referred to in paragraphs 1 and 2 subject to the lodging by the applicant of adequate security or an equivalent assurance intended to ensure compensation for any prejudice suffered by the defendant as provided for in paragraph 7.</i> 7. <i>Where the provisional measures are revoked or where they lapse due to any act or omission by the applicant, or where it is subsequently found that there has been no infringement or threat of infringement of an intellectual property right, the judicial authorities shall have the authority to order the applicant, upon request of the defendant, to provide the defendant appropriate compensation for any injury caused by those measures.</i> • Art. 12, 14, 15 din Directiva 2000/31/CE privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic): <i>(1) În cazul în care un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în furnizarea accesului la rețeaua de comunicații, statele membre veghează ca furnizorul de servicii să nu fie responsabil pentru informațiile transmise, cu condiția ca furnizorul:</i>
---	--	---

Tabelul propunerilor Asociației Patronale Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) de modificare și completare a Legii nr.139 din 02.07.2010 cu privire la dreptul de autor și a drepturile conexe

restricționeze accesul sau să șteargă obiectele publicate sau folosite cu încălcarea dreptului de autor și/sau a drepturilor conexe		(a) să nu inițieze transmiterea; (b) să nu selecteze destinatarul transmiterii și (c) să nu selecteze sau să modifice informațiile care fac obiectul transmiterii. (3) Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o instanță judecătorească sau autoritate administrativă să ceară furnizorului de servicii, în conformitate cu cadrul legislativ din statele membre, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină. (1) Statele membre veghează ca atunci când un serviciu al societății informaționale constă în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, furnizorul aceluși serviciu să nu fie responsabil pentru informațiile stocate la cererea unui destinatar al serviciului, cu condiția ca: (a) furnizorul să nu aibă cunoștință despre activitatea sau informația ilicită, iar în ceea ce privește acțiunile în daune, să nu aibă cunoștință de fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau informația este vădit ilicită sau (b) furnizorul, din momentul în care ia la cunoștință despre acestea, acționează prompt pentru a elimina informațiile sau pentru a bloca accesul la acestea. (2) Alineatul (1) nu se aplică atunci când destinatarul serviciului acționează sub autoritatea sau sub controlul furnizorului. (3) Prezentul articol nu afectează posibilitatea ca o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă să impună furnizorului de servicii, în conformitate cu cadrul legislativ din statele membre, să pună capăt unei încălcări sau să o prevină și nici nu afectează posibilitatea ca statele membre să instituie proceduri de reglementare a eliminării informațiilor sau blocării accesului la acestea. (1) Statele membre nu trebuie să impună furnizorilor obligația generală de supraveghere a informațiilor pe care le transmit sau le stochează atunci când furnizează serviciile prevăzute la articolele 12, 13 și 14 și nici obligația generală de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitățile sunt ilicite. Lacuna respectivă fiind menționată expres de expertul Consiliului Europei în raportul său privind implementarea conceptului de neutralitate a Internului în Moldova. Existența acestei norme nu numai că plasează răspunderea nejustificată asupra furnizorilor de servicii informatice, dar și lezează drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, cum ar fi dreptul la libera exprimare, precum și libertatea întrunirilor (rețelele sociale). Prin urmare, se propune excluderea acestui articol sau reformularea lui în conformitate cu prevederilor directivelor citate mai sus.
--	--	--

Tabelul propunerilor Asociației Patronale Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) de modificare și completare a Legii nr.139 din 02.07.2010 cu privire la dreptul de autor și a drepturile conexe

La articolele 12 alin.(4) lit.b), 31 alin. (7), 37 alin. (3) lit. b), art. 50 alin. (3) (stabilire de tarife minime de către Guvern):	Se propune excluderea stabilirii de catre Guvern a tarifelor minime	Prin împuternicirea Guvernului de a stabili tarife minime pentru remunerarea autorilor și altor titulari de drepturi de autori și ale drepturilor conexe: 1) <u>se încalcă principiul liberei inițiative economice</u>, consfințit prin art.9 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova. Respectivul principiu este unul fundamental și nu admite limitarea arbitrară. În dezvoltarea acestui principiu, art.126 al Constituției instituie obligațiunea statului de a asigura „<i>libertatea comerțului și a activității de întreprinzător</i>” (alin.(2) lit.b)) și „<i>inviolabilitatea investițiilor persoanelor fizice și juridice, inclusiv străine</i>” (alin.(2) lit.h)). La rândul său, acest articol constituțional este dezvoltat într-un șir de acte normative, printre care enumerăm: Legea nr.64 din 31 mai 1990 cu privire la Guvern (Legea nr.64/1990), Legea nr.235 din 20 iulie 2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător (Legea nr.235/2006), Legea nr.845 din 03 ianuarie 1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi (Legea nr.845/1992), Legea nr.81 din 31 mai 2004 cu privire la investițiile în activitatea de întreprinzător (Legea nr.81/2004), Hotărârea Guvernului nr.1288 din 09 noiembrie 2006 cu privire la aprobarea Strategiei de atragere a investițiilor și promovare a exporturilor pe anii 2006-2015 etc. În această ordine de idei, <u>asigurarea liberei inițiative și dezvoltarea relațiilor de piață</u> reprezintă una dintre direcțiile principale de activitate ale Guvernului în conformitate cu împuternicirile sale, conform art.3 alin.(3) al Legii nr.64/1990. O altă normă relevantă se conține la art.8 al Legii nr.845/1992, indicându-se că statul creează tuturor întreprinderilor condiții juridice si economice egale de gospodărire, <u>garantează respectarea drepturilor si intereselor lor legitime</u>. Mai mult ca atât, la art.15 al Legii 235/2006, cu statut de principiu, se prevede faptul că activitatea autorităților administrației publice și/sau altor instituții abilitate prin lege cu funcții de reglementare și de control în relațiile cu întreprinzătorii trebuie să fie proporțională asigurării intereselor societății și <u>protecției drepturilor întreprinzătorilor</u>. Totodată, aceleași autorități nu vor întreprinde acțiuni în exces necesităților atingerii scopurilor societății. Este de menționat faptul că, statul protejează activitatea investițională, recunoscând în preambulul Legii nr.81/2004 importanța deosebită a atragerii investițiilor în Republica Moldova, <u>necesitatea promovării și protejării lor prin crearea de condiții juridice, sociale și economice stabile și echitabile pentru activitatea investițională</u>, stabilirii de garanții egale pentru investitorii autohtoni și străini, preîntâmpinării și înlăturării impedimentelor ce pot afecta investitorii și investițiile lor.
---	--	---

Tabelul propunerilor Asociației Patronale Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) de modificare și completare a Legii nr.139 din 02.07.2010 cu privire la dreptul de autor și a drepturile conexe

		Anume de competența Guvernului ține formarea politicii de stat în domeniul investițiilor și efectuarea realizării ei în scopuri bine determinate, luarea măsurilor în vederea atragerii și protecției investițiilor persoanelor fizice și juridice, inclusiv străine, asigurarea condițiilor pentru crearea unui climat favorabil pentru investiții în Republica Moldova, art.12 din Legea nr.64/1990. Ulterior, în scopul executării respectivelor norme legale, Guvernul a aprobat prin Hotărârea nr.1288 din 09.11.2006 Strategia privind atragerea investițiilor și promovarea exporturilor pe anii 2006-2015, indicându-se că asigurarea creșterii economice durabile constituie o prioritate strategică de bază, iar politicile de atragere a investițiilor reprezintă instrumentele principale în vederea realizării acestei priorități. În acest sens, stabilirea unui tarif minim pentru plata drepturilor de autor și a celor conexe, <u>reprezintă o ingerință în libertatea activității de întreprinzător și constituie un real impediment în buna desfășurare a acesteia</u>, or, investitorul este nevoit fie să aloce o sumă mai mare, fie să o majoreze pe cea preconizată, în vederea acoperirii inclusiv a cheltuielilor pentru aceste tarife. Acest fapt face mai dificilă esențial activitatea investițională și are efecte malefice asupra potențialelor investiții. Implicarea statului în activitatea economică a subiecților privați urmează a fi dictată de o necesitate obiectivă, care apare doar în cazul când subiecții relațiilor în domeniul respectiv nu au ajuns la un comun acord referitor la mărimea remunerației de autor și modalitatea de calculare acesteia. Potrivit art. 33 (2) al Constituției dreptul cetățenilor la proprietatea intelectuală, interesele lor materiale și morale ce apar în legătură cu diverse genuri de creație intelectuală sânt apărute de lege. Prin urmare și tarifele minime de remunerare, precum și modalitatea calculării acestora urmează a fi direct stabilite prin Lege. Art. 54 din Constituție prevede condiții foarte clare în care se poate face restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, acest articol dispunând: (2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sânt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării
--	--	--

Tabelul propunerilor Asociației Patronale Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) de modificare și completare a Legii nr.139 din 02.07.2010 cu privire la dreptul de autor și a drepturile conexe

		autorității și imparțialității justiției. Stabilirea plafonului minim al remunerării de Guvern limitează părțile în libertatea lor contractuală și restrâng exercițiul dreptului de negociere a contractului. 2) <u>nu se încadrează în atribuțiile Guvernului</u> stabilite prin art. 96 al Constituției, conform căruia Guvernul asigură realizarea politicii interne și externe a statului și <u>exercită conducerea generală a administrației publice</u>. În acest sens, el este împuternicit să stabilească tarife pentru serviciile publice prestate de autoritățile publice sau cele asimilate acestora, aflate în subordinea Guvernului. Mai mult, în vederea coordonării și reglementării de către stat a prețurilor (tarifelor), Guvernul a adoptat Hotărârea nr.547 din 04 august 1995, prin care a fost aprobat Nomenclatorul de produse și servicii, prețurile cărora se stabilesc de către Guvernul Republicii Moldova (anexa 1) și, respectiv, Nomenclatorul mărfurilor și serviciilor, prețurile și tarifele cărora se reglementează de ministere, executivile raionale și primăriile municipiilor (anexa 2). Este de notat faptul că în acest act normativ nu se regăsește împuternicirea Guvernului sau a oricăror altor autorități publice de a stabili tarife minime pentru remunerarea drepturilor de autor și a celor conexe. Chiar la pct.1 al acestei Hotărâri de Guvern se stabilește că, producția cu destinație industrială și tehnică, mărfurile de larg consum, lucrările și serviciile, prestate de către persoanele juridice și fizice ale Republicii Moldova, cu excepția celor față de care se aplică măsurile reglementării de stat a prețurilor (conform anexelor nr.1 și 2), se comercializează la prețuri (tarife) libere de livrare. Ulterior, prin Legea nr.424-XV din 16.12.2004 cu privire la revizuirea și optimizarea cadrului normativ de reglementare a activității de întreprinzător prevedea referitoare la neimplicarea (din partea autorităților publice) în activitatea de întreprinzător, a fost ridicată la nivel de principiu legal, iar impunerea unor tarife minime reprezintă o vădită încălcare a acestuia. În susținerea argumentelor privind necesității modificării normelor respective invocăm și prevederile legislației Uniunii Europene. Astfel, în preambulul Directivei nr.93/83/CEE din 27 septembrie 1993 „privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu” se prevede că <i>posibilitatea statelor membre de a reglementa activitățile societăților de</i>
--	--	---

Tabelul propunerilor Asociației Patronale Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham Moldova) de modificare și completare a Legii nr.139 din 02.07.2010 cu privire la dreptul de autor și a drepturile conexe

		<i>gestiune colectivă <u>nu trebuie să aducă atingere libertății de negociere contractuală a drepturilor prevăzute în Directivă.</u></i> Totodată, este necesar de ținut cont de faptul că prin hotărârea Curții Constituționale nr.5 din 04 februarie 1999, s-a stabilit că <u>numai Parlamentul</u> este în drept să reglementeze (printr-o lege organică) activitatea economică desfășurată de agenții economici în Republica Moldova. Concomitent, Curtea Constituțională a reținut că, sistemul de drept în stat trebuie să fie organizat sub forma unei ordini juridice ierarhizate, în care normele sunt legate între ele, integrate într-un ansamblu organic, coordonate și îndreptate spre formarea întregimii coerente. Ordinea juridică în stat este guvernată de principiul non-contradictorial, ceea ce înseamnă că o normă este legală, dacă ea este adoptată în conformitate cu cerințele înscrise în alte norme de nivel superior.
--	--	---